

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/15076,Bednarz-Piotr.html>
02.03.2024, 07:20

Bednarz Piotr

Piotr Bednarz, ur. 29 VI 1949 w Jeleniach k. Ostrzeszowa, zm. 26 III 2009 we Wrocławiu. Ukończył ZSZ w Odolanowie (1966).

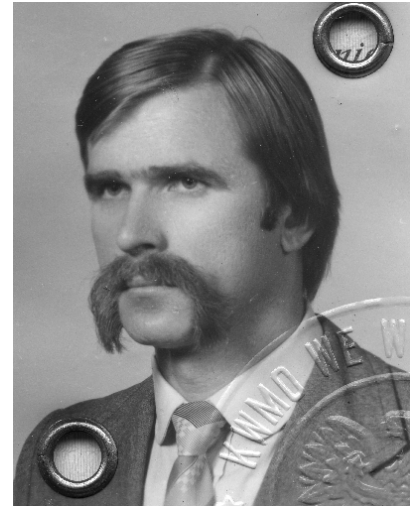
1966–1967 uczeń Technikum Przemysłowo-Pedagogicznego w Oleśnicy, 1967–1981 praktykant, ślusarz remontu maszyn, zgrzewacz, operator maszyn i urządzeń przemysłowych w Dolnośląskich Zakładach Wytwórczych Maszyn Elektrycznych Dolmel we Wrocławiu.

1968–1980 w ZZ Metalowców (1979–1980 wiceprzew. na Wydz. Tłoczni w Dolmelu, rekomendowany przez załogę bez poparcia KZ PZPR).

24 i 28–30 VII 1980 uczestnik strajków w zakładzie, uczestnik negocjacji przedstawicieli załogi z dyr. i KZ PZPR; 28 VIII–1 IX wiceprzew. KS podczas strajku w zakładzie, członek MKS w Zajezdni Autobusowej nr VII MPK we Wrocławiu.

Od IX 1980 w „S”; od IX przew. Komitetu Założycielskiego, 6 I 1981–30 VII 1981 przew. KZ, od IX 1980 członek MKZ we Wrocławiu; w VI 1981 delegat na I WZD Regionu Dolny Śląsk, wiceprzew. ZR, IX/X delegat na I KZD. 3 XII 1981 ze Stanisławem Huskowskim, Józefem Piniorem i Tomaszem Surowcem wypłacił z NBP fundusze ZR (80 mln zł) i zdeponował je u abp. Henryka Gulbinowicza (późn. finansowano z nich działalność podziemną).

13 XII 1981 współorganizator strajku w ZA nr VII MPK we Wrocławiu oraz RKS Dolny Śląsk (13 XII 1981 – 5 X 1982 wiceprzew.), 14–16 XII współorganizator strajków we wrocławskich zakładach Dolmel, Państwowej Fabryce Wagonów Pafawag, Fabryce Maszyn Budowlanych Bumar-Fadroma, Fabryce Automatów Tokarskich; od 16 XII 1981 w ukryciu, poszukiwany listem gończym. XII 1981 – XI 1982 współorganizator podziemnej „S” we Wrocławiu, protestów w

Bednarz Piotr 2020 1.jpg

Miejsce urodzenia Jelenie

Data urodzenia 29-06-1949

Miejsce śmierci Wrocław

Data śmierci 26-03-2009

zakładach oraz demonstracji ulicznych. Od 5 X 1982, po aresztowaniu Władysława Frasyniuka, przew. RKS, członek TKK, uczestnik nagrań 2 audycji podziemnego Radia „S” (odczytał apel i komunikat RKS, wyemitowanych 25 X i 8 XI). 7 XI aresztowany, do 27 XII osadzony w AŚ we Wrocławiu i areszcie KW MO tamże, 27 XII 1982 skazany przez Sąd Wojewódzki we Wrocławiu w trybie doraźnym na 4 lata pozbawienia wolności, osadzony w AŚ tamże, w ZK w Kłodzku, Strzelinie i Barczewie. 15 III 1983 Rada Państwa odrzuciła jego prośbę o ułaskawienie, 18 III Sąd Penitencjarny w Wałbrzychu odrzucił jego prośbę o wcześniejsze zwolnienie ze wzgl. na stan zdrowia i problemy rodzinne. 27 VII 1983 Sąd Wojewódzki we Wrocławiu na mocy amnestii złagodził karę do 2 lat. We IX 1983 uczestnik głodówki (trwał do 1 X) więźniów politycznych osadzonych w ZK w Barczewie. W III 1984 po rozpoczęciu kolejnego protestu w więzieniu podjął tajną głodówkę, pozbawiony widzeń, poddawany represjom (bity, zamykany w pomieszczeniu bez dostępu powietrza) i szykanom, 15 IV podjął próbę samobójczą, nast. bezprawnie osadzony w izolatce, w nocy z 13/14 V ponownie usiłował popełnić samobójstwo. Pocz. leczony w szpitalu więziennym w Barczewie, po interwencji abp. Bronisława Dąbrowskiego (abp. zawiadomiły, a późn. w szpitalach opiekowały się nim Elżbieta Sienkiewicz i Anna Skrzyszewska z podziemnej „S” z Wrocławia oraz Ligia Hłakowicz-Grajnert i Helena Violetta-Komorowska z Prymasowskiego Komitetu Charytatywno-Społecznego w Warszawie) u ministra spraw wewnętrznych gen. Czesława Kiszczaka, 17 V przewieziony do szpitala w Olsztynie (tego dnia Sąd Penitencjarny w Olsztynie wydał zgodę na przerwę w odbywaniu kary ze wzgl. na konieczność specjalistycznego leczenia), 22 V do szpitala w Warszawie. 20 VIII Sąd Wojewódzki we Wrocławiu darował resztę kary na mocy amnestii. Do III 1985 leczony w szpitalach we Wrocławiu i Warszawie (m.in. poddany kilku operacjom). 1985–1990 na rencie więziennej. 1985–1987 współpracownik Marka Muszyńskiego przew. RKS Dolny Śląsk, XII 1987 – 1990 członek RKW Dolny Śląsk (w RKS i RKW odpowiadał za kontakty z TKZ).

1990–1995 delegat na WZD Regionu Dolny Śląsk, 1990–1995 członek ZR, 1992–1995 wiceprzew. IV 1995 – V 1999 członek

radę nadzorczą ZUS we Wrocławiu, 1995–1997 Rady Programowej TVP Oddział tamże, 1998–2003 radę nadzorczą Dolnośląskiej Regionalnej Kasy Chorych tamże, 2002–2005 radę nadzorczą Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej tamże, 2004–2007 ławnik Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia do orzekania w zakresie prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.

Odnaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (2009), Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2006).

23 I 1982 – 19 V 1983 rozpracowywany przez Wydz. V KW MO we Wrocławiu w ramach SOR krypt. Jeleń; 23 I 1984 – 27 IX 1989 przez Wydz. V-1 WUSW we Wrocławiu/p. V RUSW w Ostrowie Wielkopolskim w ramach SOS krypt. Jeleń-2.

Artur Adamski | Katarzyna Kaczorowska

[Region Dolny Śląsk, Wrocław](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)